

CXXXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 6. Juli 1946).

Udvalget har holdt flere Møder og haft Samraad med Justitsministeren og Forsvarsministeren. I dette Samraad har Justitsministeren redegjort for Retningslinierne for Lovens Administration. Det fremgik heraf, at da Politiets Kartoteker over Vaabentilladelser er bortkommet under Besættelsen, vil det blive nødvendigt at kræve ny Anmeldelse af Vaabenbesiddelse. Forsvarsministeren har gjort Rede for Tilblivelsen af Overenskomsten med Hjemmeværnsforeningerne af 31. Maj 1946. Overenskomsten optrykkes som Bilag 1. Fra Landsjagforeningen af 1923 og Dansk Jagtforening har Udvalget modtaget en Henvendelse, der er optrykt som Bilag 2. I en Skrivelse af 4. Juni 1946 har Justitsministeriet redegjort for de Bestemmelser, der er gældende for Skytteforeningerne (Bilag 3).

Et *Flertal* (Bartholdy, From, Victor Gram, Leonhard Hansen, Rasmus Hansen, Hækkerup, Frode Jakobsen, Arnth Jensen, Hans Conrad Koefoed, Ole Bjørn Kraft, Nørskov og Carsten Raft) indstiller Lovforslaget til *Vedtagelse* med de af Justitsministeren foreslaaede Ændringer.

Efter Ændringsforslag Nr. 1 bliver Erstatningen for afleverede Vaaben gjort afhængig af, at Besidderen har bekostet Vaabenets Erhvervelse.

Ændringsforslag Nr. 2 imødekommer et Ønske fra Jagtorganisationerne om Repræsentation i Vurderingskommissionen.

Ændringsforslag Nr. 4 er af teknisk Natur, og i Ændringsforslag Nr. 5 fastslaaes udtrykkeligt, at Bestemmelserne i § 9 knyttes til den nu eksisterende Overenskomst mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnsforeningerne.

Et *Mindretal* (Villy Fuglsang og Svend Nielsen) anerkender Nødvendigheden af, at der lovgives paa dette Omraade, men mener, at Udviklingen under Besættelsen, hvor Folket deltog i Kampen for Landets Frihed, har understreget, at Principet i denne Lovgivning bør ændres.

I Stedet for at gennemføre en Lovgivning, der forbyder Borgerne uden særlig Tilladelse at være i Besiddelse af et almindeligt Haandvaaben, bør Loven efter Mindretallets Opfattelse anerkende alle hæderlige myndige Borgeres Ret til at være